

Č. j.: R042/2007/02-07960/2007/310-Hr

V Brně dne 23. dubna 2007

Ve správním řízení o rozkladu podaném dne 1.2.2007 společností

- **SAP ČR, spol. s r. o., IČ 49713361, se sídlem Pekařská 621/7, 155 00 Praha 5**, zast. jednatelem Ing. Martinem Bednárem, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 29.1.2007 advokátem JUDr. Martinem Maisnerem, se sídlem AK ROWAN LEGAL, sdružení advokátů, V Jámě 1, 110 00 Praha 1,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 8.1.2007 č. j. S336/2006-00872/2007/510-IF, ve věci přezkoumání úkonů zadavatele

- **Ústecký kraj, IČ 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem**, zast. hejtmánem Ing. Jiřím Šulcem,

učiněných při zadání veřejné zakázky „**Ekonomický systém pro krajský úřad**“ formou zjednodušeného podlimitního řízení písemnou výzvou č. j. VZ/317/08/2006 ze dne 14.9.2006 k podání nabídek zaslanou šesti dodavatelům, kde dalším účastníkem správního řízení je společnost

- **WEBCOM a. s., IČ 25820826, se sídlem Vratimovská 624/11, 718 00 Ostrava**, zast. členem představenstva Mgr. Pavlem Veselým, jejíž nabídka byla vybrána jako nejvhodnější,

jsem podle § 152 odst. 5 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění zákona č. 413/2005 Sb., v návaznosti na § 90 odst. 1 písm. b) téhož zákona, na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. S336/2006-00872/2007/510-IF ze dne 8.1.2007

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

O d ů v o d n ě n í

I. Zadávací řízení a řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Ústecký kraj, IČ 70892156, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem, zast. hejmanem Ing. Jiřím Šulcem (dále jen „zadavatel“), zadal ve zjednodušeném podlimitním řízení podle zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „zákon“), veřejnou zakázku „Ekonomický systém pro krajský úřad“, a to písemnou výzvou č. j. VZ/317/08/2006 ze dne 14.9.2006 k podání nabídek, zaslanou šesti dodavatelům. V lhůtě pro podání nabídek obdržel zadavatel nabídky tří uchazečů, přičemž po provedeném hodnocení rozhodl dne 25.10.2006 o přidělení veřejné zakázky uchazeči WEBCOM a. s., IČ 25820826, se sídlem Vratimovská 624/11, 718 00 Ostrava, zast. členem představenstva Mgr. Pavlem Veselým (dále jen „vybraný uchazeč“). Proti úkonům zadavatele – nedoručení dodatečných informací – podala společnost SAP ČR, spol. s r. o., IČ 49713361, se sídlem Pekařská 621/7, 155 00 Praha 5, zast. jednatelem Ing. Martinem Bednárem, ve správním řízení zast. na základě plné moci ze dne 29.1.2007 advokátem JUDr. Martinem Maisnerem, se sídlem AK ROWAN LEGAL, sdružení advokátů, V Jámě 1, 110 00 Praha 1 (dále jen „navrhovatel“), námitky a následně i návrh k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“). Úřad obdržel návrh dne 1.11.2006 a tímto dnem bylo zahájeno správní řízení, ve kterém Úřad jako účastníky správního řízení označil zadavatele, navrhovatele a vybraného uchazeče.
2. Po posouzení všech rozhodných skutečností vydal Úřad dne 8.1.2007 rozhodnutí č. j. S336/2006-00872/2007/510-IF, kterým konstatoval, že zadavatel nedodržel postup stanovený v § 49 odst. 2 zákona, neboť dodatečné informace k zadávací dokumentaci nedoručil dodavatelům do 3 dnů ode dne doručení žádosti, avšak tento postup podstatně neovlivnil výběr nejvhodnější nabídky. Vzhledem k tomu, že dosud nedošlo k uzavření smlouvy, Úřad správní řízení podle § 118 zákona zastavil.
3. V odůvodnění svého rozhodnutí se Úřad vyjadřuje k otázce transparentnosti zadávacích podmínek stanovených ve výzvě. Zadavatel stanovil: „Lhůta pro dodatečné informace k zadávacím podmínkám: do 27.9.2006“. Navrhovateli nebylo zřejmé, zda se jedná o lhůtu, ve které mohou dodavatelé žádat zadavatele o informace, a nebo o lhůtu, ve které zadavatel dodatečné informace poskytne. Protože navrhovatel žádné dodatečné informace neobdržel, rozhodl se nepodat vlastní nabídku a zadávacího řízení se účastnit jako subdodavatel uchazeče PVT, o čemž svědčí dopis ze dne 27.9.2006, který zaslal zadavateli místo nabídky, a ve kterém uvádí, že se zadání veřejné zakázky účastní jako subdodavatel jiného dodavatele. Úřad písemně požádal ostatní společnosti, které byly obelány výzvou zadavatele, o sdělení důvodů, pro které se nezúčastnily zadávacího řízení, přičemž po zhodnocení těchto skutečností se neztotožnil s argumentací navrhovatele, že nejasnost zadávací dokumentace byla překážkou vypracování nabídek. Dle Úřadu je patrné, že navrhovatel byl rozhodnut nezúčastnit se zadávacího řízení jako uchazeč, ale jako subdodavatel jiného uchazeče, přičemž toto své rozhodnutí učinil již 27.9.2006, jak vyplývá z data dopisu, který zaslal zadavateli. Pokud by se navrhovatel chtěl zúčastnit zadávacího řízení, nebyly na překážku nejasné zadávací podmínky, k nimž také žádný dotaz nevznsl. Tyto zadávací podmínky tedy nelze s ohledem na výše uvedené považovat za nejasné či nesrozumitelné a podaný návrh proto Úřad považuje v tomto bodě za nedůvodný.

4. K otázce doručování dodatečných informací Úřad uvádí, že podle § 49 odst. 2 zákona doručí zadavatel dodatečné informace k zadávacím podmínkám případně související dokumentaci nejpozději do 3 dnů ode dne doručení žádosti, jde-li o podlimitní zadávací řízení, ve kterém jsou lhůty stanoveny dle § 39 odst. 3 písm. b) bodu 2 nebo 3 zákona podle odstavce 1. Dodatečné informace, včetně přesného znění žádosti, doručí zadavatel současně všem dodavatelům, kteří požádali o poskytnutí zadávací dokumentace nebo kterým byla zadávací dokumentace poskytnuta. Zadavatel obdržel žádosti o dodatečné informace dne 19.9. a 21.9.2006, přičemž dne 25.9.2006 potvrdil jejich přijetí a sdělil, že na všechny hromadně odpoví do 27.9.2006. Ani tuto lhůtu nedodržel, přičemž navrhovatelova „partnerská“ společnost PVT obdržela odpověď až 28.9.2006 v 00:07, navrhovatel odpovědi neobdržel vůbec. Úřad konstatoval, že zadavatel nesplnil svou povinnost podle § 49 odst. 2 zákona doručit do tří dnů dodatečné informace dodavatelům, přičemž sám uvádí, že doručení dodatečných informací navrhovateli e-mailem zadavatel nemůže prokázat. Navrhovatel sice dodatečné informace neobdržel, jelikož se však dle názoru Úřadu nehodlal zúčastnit zadávacího řízení, není toto pochybení důvodem k rušení zadávacího řízení, přičemž nelze konstatovat, že by v daném případě byla porušena zásada transparentnosti.
5. K otázce charakteru smlouvy na plnění předmětu veřejné zakázky Úřad uvádí, že zadavatel ve výzvě stanovil, že součástí nabídky bude návrh mandátní smlouvy. Na dotaz vybraného uchazeče pak podal dodatečné informace v tom smyslu, že uchazeči mají použít takové smlouvy, jimiž jsou zvyklí své nabídky zajišťovat. Následně pak zadavatel respektoval v nabídkách všechny druhy a nikoho nevyločil pro nedodržení podmínek ve výzvě. Z uvedeného Úřad dovozuje, že pokud by navrhovatel vypracoval nabídku včetně smlouvy, která by nebyla mandátní a dodatečné informace by neobdržel, zadavatel by ho ze zadávacího řízení nevyřadil, jak vyplývá z nabídek ostatních dodavatelů, kteří rovněž použili smlouvy, kterými jsou zvyklí své nabídky zajišťovat.

II. Námitky rozkladu

6. Proti rozhodnutí Úřadu podal navrhovatel dne 1.2.2007 rozklad. Uvádí v něm, že Úřad nesprávně posoudil vliv skutkového stavu na výběr nejvhodnější nabídky v předmětném zadávacím řízení, neboť dovodil, že důvodem pro neúčast navrhovatele v zadávacím řízení nebyla netransparentnost zadávacích podmínek (zejména v otázce smlouvy požadované zadavatelem pro účely realizace předmětu plnění veřejné zakázky), což dovodil z textu dopisu navrhovatele, doručeného dne 2.10.2006 zadavateli. Tímto závěrem Úřad dle názoru navrhovatele překročil míru možného správního uvážení a dospěl k takovým závěrům, které nemají oporu v provedených důkazech tvořících podklady pro rozhodnutí.
7. Zadavatel v zadávacích podmínkách explicitně vymezil, že uchazeči předloží v rámci svých nabídek mandátní smlouvu jako smlouvu, která bude uzavřena s vybraným dodavatelem pro účely plnění předmětu veřejné zakázky. V zadávacích podmínkách pak již nebyla stanovena žádná další podmínka vztahující se k obchodním podmínkám pro plnění veřejné zakázky. Navrhovatel tedy předpokládal, že výše uvedené je požadavkem (obchodní podmínkou) zadavatele, od kterého se nemůže uchazeč odchýlit, a tato skutečnost hrála klíčovou roli v rozhodování navrhovatele, zda se bude zadávacího řízení účastnit či nikoliv, a to společně s vymezením jednotlivých činností v rámci předmětu veřejné zakázky. Dle zkušeností navrhovatele s povahou mandátní smlouvy podle § 566 a násl. obchodního zákoníku nebylo ze strany navrhovatele možné předmět

- plnění veřejné zakázky mandátní smlouvou pokrýt. O naprosté nevhodnosti použití mandátní smlouvy svědčí dle názoru navrhovatele i skutečnost, že tento smluvní typ pro účely plnění předmětu veřejné zakázky nepoužil žádný z uchazečů, kteří v zadávacím řízení nabídku podali.
8. Ve světle výše uvedeného pak dle názoru navrhovatele nelze přijmout závěr napadeného rozhodnutí, že požadavek zadavatele o předložení mandátní smlouvy a následné nedoručení informace o tom, že zadavatel připouští i jiné smluvní typy, neovlivnil výběr nejvhodnější nabídky. Pokud by byl zadavatel včas informován o možnosti předložení i jiných typů smluv, byl by nepochybně svou nabídku v předmětném zadávacím řízení podal a jeho nabídka by byla způsobilá výběr nejvhodnější nabídky v zadávacím řízení zásadně ovlivnit. Argument, že mohl předložit i jiný typ smlouvy a ze zadávacího řízení by nebyl vyloučen, považuje navrhovatel za irelevantní, protože pokud by tak učinil bez současné znalosti dodatečných informací, dopustil by se porušení zadávacích podmínek. Stejně tak i ke tvrzení Úřadu, že v případě nejasností mohl požádat o dodatečné informace navrhovatel uvádí, že žádné „nejasnosti“ neměl, když požadavek na mandátní smlouvu byl v zadávací dokumentaci uveden zcela jasně. Skutečnost, že sám nepožádal o žádné dodatečné informace, nemůže podle navrhovatele vést k závěru, že je nechtěl a že nechtěl nabídku podat. Dodavatel se z poskytnutých informací dovídá i to, na co se sám neptal, a tedy v šetřeném případě by se např. dozvěděl o významné změně zadání, podle které se nepožaduje mandátní smlouva. Navrhovatel považuje za sporné, zda je taková změna dodatečnou informací, a nebo zda-li není závažným porušením § 44 odst. 1 a 3 zákona. Smyslem dodatečných informací je vyjasnění si určitých sporných bodů zadávacích podmínek, zde lze ale jen těžko o nejasnosti hovořit.
 9. Navrhovatel rovněž nesouhlasí se závěrem napadeného rozhodnutí, že porušení § 49 odst. 2 zákona nemělo podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Smyslem lhůty podle posledně citovaného ustanovení zákona je, aby dodavatelé měli potřebné informace k dispozici ve stanovené době tak, aby na jejich základě mohli případně měnit či doplňovat své nabídky, což je relevantní zvláště v situaci, kdy po nedodržení lhůty měli dodavatelé na úpravu nabídek ve smyslu dodatečných informací pouze jediný pracovní den. Zadavatel měl podle § 39 odst. 1 zákona prodloužit lhůtu pro podání nabídek tak, aby dodavatelům byl poskytnut dostatečný čas na úpravu jejich nabídek. Pokud by zadavatel doručil navrhovateli dodatečné informace dne 28.9.2006 jako některým dalším dodavatelům, mohl navrhovatel zvážit, zda je ještě nabídku schopen podat vzhledem k nadcházejícím nepracovním dnům, a pak by samozřejmě nepodával onen připravený dopis.
 10. Dle tvrzení navrhovatele zadavatel svou povinnost doručit dodatečné informace k zadávacím podmínkám dodavatelům vůbec nesplnil, navrhovatel se o dodatečných informacích dozvěděl až od společnosti PVT v době po otevírání obálek s nabídkami. Nedoručení této informace tedy mělo bezprostředně vliv na rozhodnutí navrhovatele nepodat samostatnou nabídku. V této souvislosti navrhovatel odmítá, že z datace dopisu, který doručil zadavateli dne 2.10.2006, lze usuzovat na to, kdy navrhovatel učinil konečné rozhodnutí nepodávat samostatnou nabídku, když toto datum 27.9.2006 vyjadřuje pouze dobu, kdy došlo k jeho internímu vyhotovení jako jedné z variant. Úřad dále navíc zcela opominul navrhovatelův návrh na vyžádání si informace od ostatních dodavatelů, kteří nepodali nabídku, zda tito dodavatelé dodatečné informace obdrželi či nikoliv. Navrhovatel současně jako přílohu svého rozkladu předkládá prohlášení společnosti IDS Scheer ČR, s. r. o., že během 27.9. až 28.9.2006 neobdržela předmětné

informace, a to ani e-mailovou poštou, ani písemně. Úřad se rovněž nevypořádal s otázkou, proč byly dodatečné informace zadavatelem odesílány odděleně, resp. jeden e-mail byl zaslán dodavatelům, kteří následně podali nabídky a druhý zaslán dodavatelům, kteří nabídky následně nepodali s tím, že navrhovatel tento e-mail ani nebyl doručen. Takový způsob odesílání e-mailu je natolik „podivný“ a nevysvětlitelný, že zavdává podle navrhovatele příčinu k podezření na úmyslné jednání zadavatele ve snaze ovlivnit průběh zadávacího řízení ve prospěch určitých dodavatelů, což by znamenalo flagrantní porušení zásady nediskriminace a rovného zacházení ve smyslu ustanovení § 6 zákona.

11. V další části rozkladu navrhovatel nad rámec svého původního návrhu namítá další nedostatky, které by samy o sobě byly důvodem pro zahájení správního řízení z moci úřední a měly tak být předmětem přezkumu ze strany Úřadu. Zadavatel nevymezil minimální požadovanou úroveň technického kvalifikačního předpokladu – předložení platného certifikátu systému řízení jakosti. Zadavatel dále jako hodnotící kritéria vymezil rovněž kritérium „komplexnost řešení“, v jehož rámci měl hodnotit i to, zda nabízené řešení obsahuje veškeré stávající funkcionality používaného systému a požadované vazby, kteréžto požadavky jsou však požadavky zadavatele na plnění veřejné zakázky dle zadávací dokumentace a jejich neplnění mělo být zadavatelem zkoumáno ve fázi posouzení nabídek. Jedná se tak o chybně vymezené dílčí hodnotící kritérium, podle kterého není možné hodnotit ekonomickou výhodnost nabídky. Stejný názor pak navrhovatel zastává i u kritéria „kompatibilita se stávající infrastrukturou“, kde hodlal hodnotit sjednocení dodávaného řešení se stávající platformou počítačové sítě a produkty MS Office. Konečně navrhovatel namítá i chybné vymezení práv zadavatele, který v zadávací dokumentaci uvádí, že nabídku nelze považovat za návrh na uzavření smlouvy. Toto je dle názoru navrhovatele v rozporu se zákonem, konkrétně § 82 odst. 2 zákona, stejně jako právo využít jen část předložené nabídky, které si zadavatel rovněž vyhradil, neboť pak by se jednalo o věcně i co do objemu zcela odlišnou veřejnou zakázku.
12. Navrhovatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání a současně vyslovil závazný právní názor, na základě kterého bude Úřad povinen předmětné zadávací řízení zrušit z důvodu porušení zákona ze strany zadavatele, která podstatně ovlivnila výběr nejvhodnější nabídky.

III. Řízení o rozkladu

13. K podanému rozkladu se dne 13.2.2007 vyjádřil zadavatel a uvádí, že navrhovatel již v námitkách, které podal, vědomě podával některé námitky opožděně, po uplynutí lhůty 15 dnů ode dne, kdy se o domnělém porušení zákona dozvěděl a o těchto opožděných námitkách tedy zadavatel nemohl rozhodnout. V rozkladu pak navrhovatel přidává upozornění na nové domnělé nedostatky zadávacího řízení, které nebyly předmětem námitek ani návrhu, a proto zadavatel považuje postup navrhovatele za ryze účelový. Navrhovatel totiž nemohl podat vlastní nabídku, neboť již byl subdodavatelem jiného dodavatele v tomtéž zadávacím řízení. Zadavatel odkazuje i na svoje vyjádření k návrhu a uvádí, že nemá již co k podanému rozkladu doplnit.
14. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí ustavenou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem podle § 89 odst. 2 správního řádu napadené rozhodnutí přezkoumal

v rozsahu námitek uvedených v rozkladu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

15. Úřad tím, že svým rozhodnutím ze dne 8.1.2007 č. j. S336/2006-00872/2007/510-IF konstatoval, že zjištěné porušení ustanovení § 49 odst. 2 zákona na straně zadavatele podstatně neovlivnilo výběr nejvhodnější nabídky, a tedy správní řízení zastavil podle § 118 zákona, nerozhodl správně a v souladu se skutkovým stavem věci.

IV. K námitkám rozkladu

16. Navrhovatel zásadně nesouhlasí se závěrem napadeného rozhodnutí, že zadavatel sice nesplnil svou povinnost dle § 49 odst. 2 zákona, když dodatečné informace k zadávací dokumentaci nedoručil dodavatelům do 3 dnů ode dne doručení žádosti, avšak že toto pochybení podstatně neovlivnilo výběr nejvhodnější nabídky. Navrhovatel označuje informaci o tom, že zadavatel netrvá na mandátní smlouvě jako smluvním typu pro smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky, za natolik zásadní, že pokud by ji obdržel včas v souladu se zákonem, zásadním způsobem by to ovlivnilo jeho rozhodnutí podat, respektive nepodat samostatnou nabídku. V této souvislosti navrhovatel rovněž vyslovuje pochybnost, zda podání této dodatečné informace nepředstavuje podstatnou změnu zadávacích podmínek, která je v rozporu s ustanovením § 44 odst. 1 a 3 zákona.
17. K tomu uvádím, že dle závěru napadeného rozhodnutí Úřadu zadavatel porušil svou povinnost dle § 49 odst. 2 zákona nejen co se týče zachování lhůty 3 dnů ve smyslu tohoto ustanovení zákona, ale především v tom, že dodatečné informace navrhovateli nedoručil vůbec. S tímto závěrem napadeného rozhodnutí jsem se v plné míře ztotožnil, a proto nepovažuji za nutné v tomto směru dále rozšiřovat dokazování o vyjádření dalších dodavatelů, jak navrhuje navrhovatel ve svém rozkladu.
18. Úřad však výše uvedené pochybení zadavatele posoudil jako takové, které nemělo podstatný vliv na výběr nejvhodnější nabídky. Svůj závěr opíral především o to, že společnosti, které byly obeslány výzvou, ale nepodaly nabídku, se tak rozhodly nezávisle na pochybení zadavatele. Ve vztahu k navrhovateli učinil Úřad tento závěr na základě znění dopisu navrhovatele, který je datován 27.9.2006 (tedy před odesláním dodatečných informací) a navrhovatel jej zadavateli doručil místo své nabídky dne 2.10.2006. V dopise pak informuje zadavatele o tom, že se zadávacího řízení zúčastní jako subdodavatel jiné společnosti, přičemž neuvádí, že samostatnou nabídku nepodal kvůli požadavku na mandátní smlouvu.
19. S hodnocením tohoto důkazu Úřadem v rámci správního řízení není možno se ztotožnit. Úřad nepřihlédl ke skutečnosti, že navrhovateli nebyly dodatečné informace vůbec doručeny, a proto pokud před koncem lhůty pro podání nabídek činil jakékoliv rozhodnutí, činil tak na základě neúplných informací. Je proto lhostejné, zda definitivní rozhodnutí o své účasti v předmětném zadávacím řízení učinil navrhovatel již 27.9.2006, a nebo později, neboť je zřejmé, že v tomto směru se zadavatel dopustil ve vztahu k navrhovateli porušení zásady rovného přístupu ke všem uchazečům. Při hodnocení vlivu pochybení zadavatele na další průběh zadávacího řízení proto nelze vycházet ze znění předmětného dopisu navrhovatele, protože vzhledem k míře informovanosti navrhovatele v okamžiku jeho vypracování nemá tento dopis žádnou vypovídací schopnost o skutečných úmyslech a pohnutkách navrhovatele.

20. V rámci řízení o rozkladu jsem se rovněž zabýval skutečností, jestli informace zadavatele o tom, že netrvá na požadovaném smluvním typu (mandátní smlouvě), je natolik zásadní, že mohla významně ovlivnit rozhodování navrhovatele. V této souvislosti uvádím, že podstatné pro posouzení této otázky je především subjektivní přesvědčení navrhovatele, že mandátní smlouvou by nebylo možné předmět plnění veřejné zakázky pokrýt a skutečnost, že ho toto subjektivní přesvědčení vedlo k rozhodnutí nepodat nabídku. Zjevně není rozhodující, zda-li z obecného právního hlediska tento názor je či není správný a opodstatněný, protože důležité je, zda pochybení zadavatele mělo vliv na rozhodování navrhovatele, a nikoliv zda toto rozhodování bylo správné. V šetřeném případě znamenala změna požadavků zadavatele, obsažená v dodatečných informacích, odstranění navrhovatelem subjektivně pocíťované překážky k podání nabídky. Nelze proto vyloučit, že pochybení zadavatele, kdy nedal všem potenciálním uchazečům o veřejnou zakázku všechny informace potřebné pro zpracování nabídky, mělo nebo minimálně mohlo mít vliv na výběr nejvhodnější nabídky ve smyslu § 118 zákona. Úřad při novém projednání věci opětovně posoudí, zda uvedené pochybení podstatně ovlivnilo či mohlo podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a ve světle výše uvedeného vydá rozhodnutí, kterým zruší zadání veřejné zakázky, neboť nápravy závadného stavu nelze dosáhnout jinak, když pochybení zadavatele mělo přímý vliv na počet dodavatelů, kteří se zúčastnili zadávacího řízení.
21. K tvrzení zadavatele, že námitku proti volbě mandátní smlouvy jako smluvního typu pro smlouvu na plnění předmětu veřejné zakázky, podal navrhovatel opožděně, když tuto mohl podat již po seznámení se se zadávacími podmínkami, uvádím, že požadavek zadavatele na předmětný smluvní typ je možná z hlediska obecně právního i z pohledu obchodně závazkové praxe méně vhodný, avšak nelze tvrdit, že by byl nepřípustný, a tedy že by zadavatel nebyl oprávněn tento požadavek stanovit. Jednalo se o legitimní požadavek zadavatele v souladu se zákonem, a proto jej ani nebylo možno považovat za takovou vadu zadání, proti které by bylo možno úspěšně brojit podáním námitek. Nelze proto přičítat navrhovateli k tíži, že požadavek zadavatele respektoval a nenapadl jej podáním námitek. Navrhovatel podal své námitky až poté, kdy se nejdříve 2.10.2006 dozvěděl o tom, že zadavatel doručil dodatečné informace v rozporu s ustanovením § 49 odst. 2 zákona. Námitky podal dne 12.10.2006, tedy do 15 dnů v souladu s ustanovením § 110 odst. 3 zákona, a tedy včas. Argumentace zadavatele proto není v tomto bodě důvodná.
22. Z obdobného důvodu je možno odmítnout rovněž tvrzení napadeného rozhodnutí, že pokud měl navrhovatel nejasnosti ohledně zadavatelem požadovaného smluvního typu, mohl sám podat žádost o dodatečné informace. Požadavek zadavatele na předložení mandátní smlouvy byl formulován v souladu se zákonem, tedy nejen že zadavatel byl oprávněn takový požadavek stanovit, ale současně tento požadavek stanovil i jednoznačně a srozumitelně, tedy v podrobnostech nezbytných pro zpracování nabídky ve smyslu § 44 odst. 1 zákona. Opět proto nelze přičítat navrhovateli k tíži, že nevyužil institut dodatečných informací k zadávacím podmínkám a nepožadoval „zpřesnění“ či „vyjasnění“ této jednoznačně stanovené podmínky.
23. Konečně nelze přijmout ani tvrzení napadeného rozhodnutí, že navrhovatel mohl použít i jiný smluvní typ a zadavatel by ho nevyločil ze zadávacího řízení, neboť navrhovatel pouze striktně vycházel z jemu známého znění zadávacích podmínek, které považoval za správné a úplné. Předložením jiného smluvního typu by navrhovatel vědomě

předložil nabídku, která by byla v rozporu se zadávacími podmínkami a je naprosto pochopitelné, že navrhovatel takto nepostupoval.

V. Závěr

24. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že Úřad nepostupoval ve věci v souladu se zákonem a správním řádem, když nehodnotil důkazy v jejich vzájemné souvislosti a v souladu se skutkovým stavem, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí z důvodů uváděných v rozkladu.
25. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku uvedeno.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 správního řádu dále odvolat.

Ing. Martin Pecina, MBA
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Ústecký kraj, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem
2. JUDr. Martin Maisner, advokát se sídlem AK ROWAN LEGAL, sdružení advokátů, V Jámě 1, 110 00 Praha 1
3. WEBCOM a. s., se sídlem Vratimovská 624/11, 718 00 Ostrava
4. spis.

Vypraveno dne: viz otisk razítka na poštovní obálce